

prima instanță: A.Ciobanu
instanța de apel: E.Ababei, A.Garbuz, G.Polivenco

dosarul nr. 2ra-172/16

Î N C H E I E R E

27 ianuarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,

Judecător:

Judecători:

Tatiana Vieru

Oleg Sternioală, Valentina Clevadi

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Oleg Turea,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Croitoru Lucia împotriva lui Oleg Turea cu privire la încasarea datoriei, dobînzii de întârziere și, la cererea reconvențională înaintată de către Oleg Turea împotriva Luciei Croitoru privind declararea nulității absolute a recipisei,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 25 august 2015, prin care a fost respins apelul declarat de Oleg Turea și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani din 16 februarie 2015,

c o n s t a t ă :

La data de 22 noiembrie 2013, reclamanta Croitoru Lucia a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Oleg Turea privind încasarea datoriei și a dobînzii de întârziere.

În motivarea acțiunii, Croitoru Lucia a indicat că, la data de 17 iunie 2009 a încheiat un contract de împrumut cu Oleg Turea, avînd ca obiect transmiterea către ultimul a sumei de 20000 de euro, cu termenul definitiv de rambursare pînă la data de 17 decembrie 2009.

Afirmă reclamanta că, la scadență pîrîtul nu și-a executat cu diligență obligațiunea asumată, nu a restituit împrumutul.

A mai indicat că, ulterior, la data de 22 noiembrie 2010, pîrîtul Oleg Turea i-a rambursat o parte din suma împrumutată, fiind dator cu suma de 10000 euro – sumă care pînă în prezent nu i-a fost restituită.

Totodată, multiplele solicitări adresate pîrîtului de a restitui în mod extrajudiciar suma menționată nu s-au soldat cu succes, motiv pentru care a fost sesizată instanța de judecată cu prezența acțiune.

Solicită reclamanta Croitoru Lucia în urma concretizării acțiunii, încasarea din contul lui Oleg Turea în beneficiul său a împrumutului în sumă de 10000 euro,

dobânda de întârziere în sumă de 8726,45 euro și cheltuielile de judecată în sumă de 11910,80 lei.

Pe parcursul examinării cauzei, Oleg Turea a înaintat cerere reconvențională împotriva Luciei Croitoru privind declararea nulității absolute a recipisei.

În motivarea cererii reconvenționale, pârîtul a indicat că între dînsu și reclamantă n-a fost încheiat și nu există nici un contract de împrumut, pe motiv că, în realitate suma a fost împrumutată nu de la reclamantă, ci de la o altă persoană terță – Rosario Salemi.

Solicită Oleg Turea, declararea nulității înscrisului prezentat de către Lucia Croitoru.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani din 16 februarie 2015, acțiunea inițială înaintată de către Lucia Croitoru a fost admisă integral, încasîndu-se din contul lui Oleg Turea în beneficiul Luciei Croitoru a împrumutului în sumă de 10000 euro și dobînda de întârziere în sumă de 8726,45 euro, iar în total suma de 18726,45 euro, precum și cheltuielile de judecată în sumă de 11910,80 lei (f.d.22).

Prin hotărîrea suplimentară a Judecătoriei Rîșcani din 05 martie 2015, s-a dispus încasarea din contul lui Oleg Turea în beneficiul statului a sumei de 11168 lei cu titlu de taxă de stat (vol.II,f.d.34).

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Oleg Turea a contestat-o cu apel (vol.II,f.d.28).

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 25 august 2015, a fost respins apelul declarat de Oleg Turea, fiind menținute hotărârea Judecătoriei Rîșcani din 16 februarie 2015 și hotărîrea suplimentară a Judecătoriei Rîșcani din 05 martie 2015 (f.d.110).

La 03 noiembrie 2015, Oleg Turea a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea inițială depusă de către Croitoru Lucia cu privire la încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere să fie respinsă ca fiind neîntemeiată, iar cererea reconvențională privind declararea nulității absolute a recipisei să fie admisă în sensul declarat.

În susținerea recursului s-a indicat că, la examinarea pricinii instanțele judecătorești au interpretat eronat normele de drept material, nefiind constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii.

La fel s-a indicat că, la caz, atît decizia instanței de apel cît și hotărîrea primei instanțe sunt ilegale și neîntemeiate și care urmează a fi casate, pe motiv că nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată și s-a interpretat în mod eronat legea.

În rezultat, instanțele de judecată s-au eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege – înfăptuirea actului de justiție, au examinat superficial circumstanțele cauzei, nu au intrat în esența litigiului și nu au apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțînd hotărîri ilegale și neîntemeiate de respingere a acțiunii, astfel fiindu-i încălcat în mod direct dreptul său la judecarea în mod echitabil a cauzei (f.d.120-130).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Din actele pricinii rezultă că, decizia recurată cu recurs a fost pronunțată la 25 august 2015 (f.d.110) și recepționată de către recurentul Oleg Turea la data de 28 septembrie 2015 (f.d.113), iar recursul a fost depus la 03 noiembrie 2015 (f.d.120-130).

Astfel, prin prisma prevederilor art. 434 alin. (1) CPC, instanța de recurs constată că recursul depus de către Oleg Turea a fost declarat în termen.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către Oleg Turea, urmează a fi declarat inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Totodată, conform art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Iar potrivit art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului enunțat prevede expres că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Sub aspectul acestor prevederi legale, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Oleg Turea, este declarativ, or, acesta nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Mai mult decît atît, călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a),

care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Argumentele invocate în cererea de recurs depusă de Oleg Turea, poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Cele relatate mai sus derivă și din dispoziția articolului 13 din Convenția Europeană, care reglementează expres că, recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Oleg Turea, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Oleg Turea, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Oleg Sternioală

Valentina Clevadi